

BIBLIOTECA PÚBLICA
SANT GREGORI
MIQUEL
MARTÍ
I POL

Cultura

Recull de Premsa de la Vall del Llémena

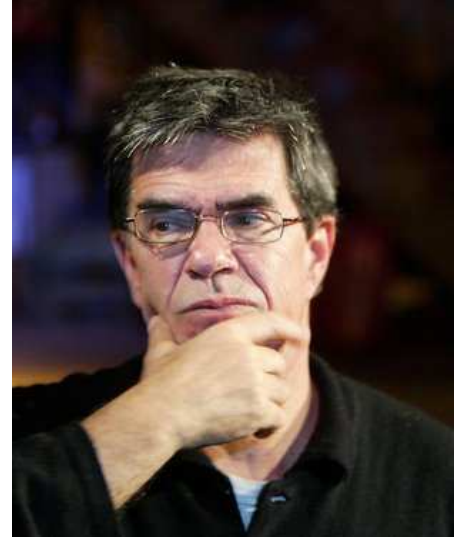
Font: *El Punt Plana*: 44 Data: 05/10/11

Radicalitat de Bartís a 'El box'

El dramaturg argentí només es reconcilia amb el món en l'actuació

05/10/11 02:00 - BARCELONA - [JORDI BORDES](#)

El director argentí Ricardo Bartís, un mestre en la direcció d'intèrprets, porta 'El box' a Sant Gregori Foto: JOAN SABATER.

Bartís, que entén el teatre com un element polític, rebutja l'entreteniment preponderant

No admet concessions. Ricardo Bartís, que demà (21h), demà passat (21h) i dissabte (18h i 21h) estrena a l'Estat *El box*, a l'Espai La Pineda de Sant Gregori, manté la seva línia dura i estranyament encantadora: pretendre que la representació teatral sigui un instant d'il·lusió social. Allunyat de les institucions i del teatre comercial ("abans havia de dir que no volia dirigir-los, ara ja no m'ho pregunten"), afirma que "la precarietat és el nostre principi estètic". De Veronese, Daulte o Tolcachir, tan lloats en la cartellera europea, ara aclareix que no li interessin els seus treballs, tot i reconèixer que van passar per l'estudi on mantenen la seva posició clara, sense voler ser titllats d'herois. Simplement, són granítics per convicció.

El box és la segona part de la trilogia esportiva, de la qual la primera part, *La pesca*, també es va veure a Sant Gregori fa tres anys. El que sembla un reclam mediàtic (l'esport avui està de moda i empaquetar les produccions en grups sembla que la faci més cabal) és en realitat una crítica irònica. No té clar si farà la tercera part, *El futbol*. Sí que admet que aquest plantejament l'obliga a fer un nou treball. Ell, que se sent segur a escena (tot i que no renuncia a equivocar-se), dubta quan ha d'escriure i defensar els seus treballs: "Em costa escriure una carta." Per a la creació dels espectacles parteix d'unes idees força, d'uns personatges que es van confirmant o descartant durant els assaigs. No en vol dir, però, tampoc, creació col·lectiva. *El box* parla de l'aniversari d'una boxejadora. Vol fer una festa pels seus 50 anys (es va fer coincidint amb els 200 anys de la República Argentina). Però res del que està planejat acaba succeint. Si fa o no fa, com els va passar amb l'estrena de la remodelació del Colón, un teatre líric de Buenos Aires de molt prestigi. Havien de fer una coproducció de la qual podrien aprofitar vestuari i escenografia i, finalment, va acabar com el rosari de l'aurora. El teatre és un element polític i ells fugen de ser doctrinaris i de l'entreteniment culte, cada cop més preponderant.